

A black and white photograph of three young boys in scout uniforms. The boy on the left is seen from the back, wearing a cap and a backpack. The boy in the center is looking towards the camera with a slight smile. The boy on the right is also looking towards the camera and is smiling more broadly. They are all wearing dark scout jackets and caps.

Spejdernes Magasin

OKTOBER
Nr. 8 1936.
20 AARGANG

PATRULJEFØRERE SE HER!

DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.

Dronninggaard Mejeri

Børnemælk — Jerseymælk
1. Klasses Mejeriprodukter

HOLTE

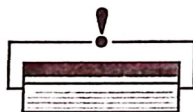
TLF. 31

FOTOGRAFIRAMMER

EMIL OLSEN
22 SKINDERGADE 22

PERSSENS

·CLICHÉ-ANSTALT.
BREDGADE 25·E TELF. CENTRAL 15026

**TRYK
SAGER**

F.R. PALM GREISEN
PILESTRÆDE 52 KØBENHAVN K.
TELEFONER: CENTRAL 10493 OG 4619

Mangler du Ideer

til dine Patruljemøder eller Ture, saa skriv til Korpset eller Depotet efter den lille Bog, **Patruljemøder**, heri findes alt, hvad du har Brug for. Prisen er 50 Øre + Porto.

SKRIV —

men paa Korpsets
„Spejdersserie“
8 smukt kolorerede
Kort.

Pris 0.75 + Porto hele Sættet
Depotet og Korpskontoret sælger dem!!!!

FOTOGRAF

EMIL CLAUSEN

Frederiksberggade 34

6 Petit Cat i elegant Mappe 3 Kr.

LIDT TAL FRA VERDENS SKABELSE

Denne Artikel er blevet til paa Grundlag af nogle Tal fra Professor James Jeans Bog »Stjernerne paa Himlen«. Forfatteren er blevet kaldt Astronomiens Popularisator, bl. a. fordi han gennem en Række Radioforedrag i den engelske Radio har formaaet at fortælle om Astronomiens store og ufattelige Verden, saa jævne Mennesker, unge og ældre, paa den Maade begyndte at forstaa lidt af Uendeligheden.

Et eller andet Sted ude i Uendeligheden, Milliarder af Lysaar fra det fraadende Ildhavs Uendelighed — dér er Mørke og Stilhed. En kold Stilhed. 550 Graders Kulde og Mørke.

I denne Stilhed — imellem den evige Kulde og den evige Ild — er Gud.

Og ud af Kaos skaber han det sejrende Kosmos.

I 789 Milliarder Aar, der for Gud er som et Sekund, skaber han Stjernebyerne. Hver Stjerneby er paa 100,000 Millioner Stjerner. En af de 100,000 Millioner Stjerner i en Stjerneby er vor Sol.

Saa mægtig er Energiforbruget i denne Udfoldelse af Kraft, at en Stjerne af Middelstørrelse som Jordens Sol hvert Sekund taber 4 Millioner Tons af sit Stof.

Den lille Stjerne, Jordens Sol, hænger som en brændende Partikel i Uendeligheden.

Stor føler den sig ikke. En Stjerne i samme Stjerneby — Alfa i Orion — er 25 Millioner Gange saa stor.

En fjern Stjerne, maaske paa Milliarder af Sole, bruger 100 Millioner Lysaar om at naa herved med sine fjerne Straaler. Et Lysaar er 10,000 Milliarder Kilometer Bevægelse.

Det mægtige Ildhav, der fraader 100 Millioner Lysaar fra os med Milliarder af Solsystemer, er for det almindelige Øje at opfange paa Himlen som et Knappenaalsstik.

Saa god Plads er der i Uendeligheden!

Og frygt ikke, selv om denne Stjerneby var paa Vej imod os med sin rasende Fart, hvis

Vanvid er 18 Millioner Kilometer i Minuttet (Lysets Hastighed), saa vilde den bruge 100 Millioner Aar for at naa os: Vi kunde tage den med Ro. Selv om Astronomerne fortalte os, at den før eller senere vil knuse vort System. Men det gør den ikke, tværtimod bevæger de uendelige Stjernebyer, altsaa inclusive vor egen lille Stjerneby paa 1000000 Millioner Sole, sig i Flugt ud i Rummet, bort fra hinanden.

Som Beboere af Planeter paa uendeligt fjerne Stjerner, i uendeligt fjerne Stjernebyer kan Mennesker, hvis de har Kikkerter som vi, stirre imod vor Stjerneby og opfange den som en lille, taaget Mælkeklut.

Det er ufatteligt! Gud er ufattelig.

Men skriv et hvilket som helst Tal, lad dette Tals Størrelse lodse rundt om vor Klode — og det vil alligevel ikke dække Tallet paa de Stjerner, som findes.

Vanvid eller Gud?

Jorden er som et Sandkorn i denne Uendelighed, og hvad er Menneskene paa Sandkornet?

Astronomien har bevist os Umuligheden af at trænge til Bunds i Mysterierne.

Paa vor lille Klode har Menneskeslægten maaske endnu 25 à 30 Millioner Aar at leve i. Gaaderne er flere Hundrede Millioner Lysaar borte fra os.

Gud har sørget for, at hans inderste Uendelighed forbliver tilsløret. Selv om Menneskeslægten kunde rejse imod den yderste Hemmelighed, vilde den ikke naa den i de første 150 Millioner Aar. Mørke!

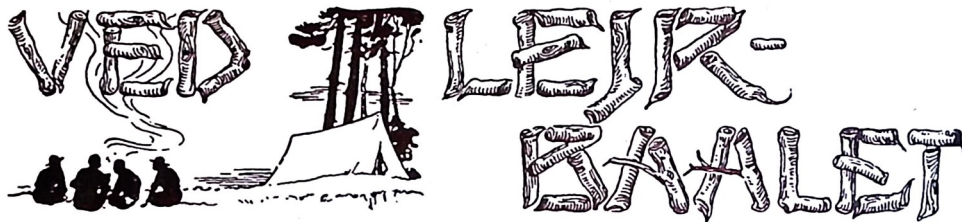
Kun ét er muligt: at erkende Troen.

Og vi 4800 Millioner Mennesker er i Uendeligheden som en Dyrekoloni paa en Milliontedel af et Knappenaals hoved.

Hvem skælver ikke foran Guds Storhed?

Hvem vover at benægte Ufatteligheden? Hvem vover at benægte Gud?

H. P. E. Hansen.

Paa min Sommertur saa jeg ikke meget til Spejdere, fordi Turen mest gik gennem Lande, hvor Spejderbevægelsen er forbudt.

Men jeg kom ogsaa gennem Schweiz, og lige da jeg havde passeret Grænsen fra Italien til Schweiz, mødte jeg en pragtfuld Spejdertrop; stærke, kraftige Dreng fra Bjergene, klædt som en Mønstertrop, hver eneste Dreng bar Spejderhat, saa man var straks klar over, at det var Spejdere, man havde for sig. At det var en dygtig Trop, var let at slutte sig til fra Paaklædningens og Oppakningens Ordentlighed.

VI MANGLER STADIG NOGET

i den Retning i vort Korps. I min Tid gik kun Spejdere med bare Knæ, saa det var den Gang Kendemærke nok. Efterhaanden blev bare Knæ Mode, saa fulgte Tørklædet efter, og hvis I bruger jeres Øjne, naar I er paa Tur, vil I se et Utal af unge Mennesker og Dreng klædt, som vi var i Uniformsforbudets Tid. Jeg vilde ønske, hver Spejdertrop herhjemme saa lige saa smart ud som den schweiziske, jeg saa i Sommer.

Jeg skylder dog at tilføje, at 1. Frederiksberg, 2. Randers og 6. Frederiksberg paa deres Udenlandsture ogsaa i denne Henseende var førsteklasses. Og jeg kan garantere for, at de, der skal med til Jamboreen næste Aar i Holland, ogsaa vil blive det — ellers kommer de simpelthen ikke med. Vi tager til Jamboree med en Samling Spejdere, ikke med en Kludebunke.

VI GAAR OG HYGGER OS

med, at vi har et godt Ry paa os i Udlandet. Men det er ikke nok; vi skal først og fremmest have et godt Ry paa os i vort eget Land.

Tage skrev derom i sidste Nummer. Maaske bliver I sure, naar I faar at vide, at I har en Del Mangler. Men det er en skidt Maade at tage det paa. Folk med Rygrad ser efter, om der ikke skulde være noget sandt i det, og saa retter de det, der er galt. Derfor bliver de til noget.

I CYKLER DAARLIGT

og det, skønt I har kørt paa Cykle, omtrent fra I kunde gaa. Der kan I lære noget af de tyske

Dreng. Paa min Sommertur kørte jeg ca. 3000 km i Tyskland og mødte Tusindvis af tyske Dreng trodsvis i Rækker paa 2, aldrig mere end 2, og altid i højre Side. Ikke een eneste Gang maatte jeg bruge Hornet for at genne dem ind paa Plads. Jeg sad og ønskede, at det var danske Spejdere, saadan som de opførte sig.

I ER SLAPPE,

nogle af jer. Jeres Holdning er daarlig. Det er ranke Dreng, vi har Brug for, ranke af Karakter og ranke af Holdning. En Spejder skal ikke ligne en rundrygget Slapsvans. Jeg véd godt, at en Dreng i Voksealderen kan have svært ved at holde Ryggen ret. Men I skal gøre jer Umage for det.

ULVENE GØR DET RIGTIGE,

de hilser, som de skal. Lad os hilse paa hinanden, naar vi gaar forbi hinanden. Alt for ofte ser man Spejdere passere hinanden uden at hilse; brug Spejdertegnet, det er nu vor specielle Hilsen, som vi har brugt i over 25 Aar. Med den hilser vi hinanden, og med den hilser vi paa *alle* andre Spejdere, ligegyldigt fra hvilket Korps de er.

Da jeg under Jubilæumslejren i Fjor var i Audiens hos Kongen for at takke for Majestæternes Besøg i Lejren, var jeg i almindeligt Spejdertøj, korte Bukser, Bluse og Hat. Jeg hilste paa Spejdervis, og det blev ikke taget unaadigt op.

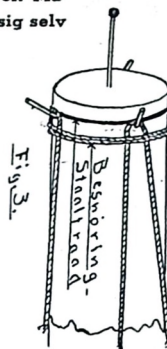
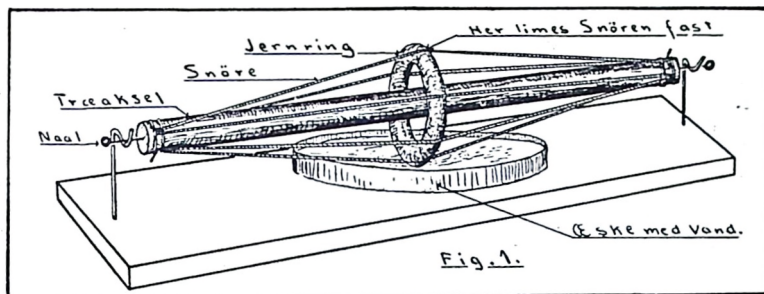
EN DYGTIG TROP HAR SPEJDERE,

der er ordentligt og reglementeret klædt, der er ranke i Holdningen, der er hæflige og hilser andre Spejdere og Ulve, der færdes rigtigt paa Vejen, ogsaa naar de er mange sammen.

Med Spejderhilsen!

„Perpetuum-mobile“.

Anvisning paa at lave en Maskine, der kan »gaa« af sig selv

Lige saa længe som Mennesker har kendt til mekanisk Drivkraft, har Tanken om Evigheds-maskinen, der kan »gaa« af sig selv, eksisteret. Selv om man egentlig længe har været klar over, at Idéen: »noget for intet«, er en Umulighed, har sikkert mange Opfindere tilbragt søvnløse Nætter med Tanken: »Mon ikke der skulde findes en Undtagelse?« Resultatet har været mange umulige »Opfindelser« med rullende Kugler, Magneter, Væger, ja saa vidt som til Elektromotorer, der faar Strøm fra den Dynamo, de selv trækker, er man naaet; men alt har været lige utilbøjeligt til at gaa.

Og nu vil vi saa — i Løbet af en Times Tid — lave en Maskine, der — naar den er rigtig afbalanceret — vil gaa sin jævne Gang Dag ud og Dag ind. Drivkraften er den billigst mulige, nemlig Postevand!

Vort lille Apparat er ikke en Evighedsmaskine, men en interessant Opstilling, der tilsyneladende kommer Evighedsmaskinen ret nær.

Materialernes Anskaffelse kan ikke ruinere nogen: En lille Jernring, en Snor, en rund Pind, 8 Naale, en Ende Staaltraad, og et Brædt til

Bundplade, samt Laaget af en Blanksværtæske udgør hele Listen!

Fig. 1 viser det færdige Apparat.

Jernringen kan passende være af 8—10 mm Rundjern og ca. 6 cm i Diameter; Træakslens Tykkelse er 15 mm og Længden 28 cm. Snoren skal være snoet (ikke vævet) Fiskesnøre eller »Murersnor«. Ovenstaaende Maal behøver ikke nøje at overholdes, men er meget passende. Jernringen skal være tung og massiv.

Maskinen virker paa følgende Maade:

Som Fig. 1 viser, kan Hjulet, der skal gaa rundt, nærmest sammenlignes med et Cykehjul, hvis Eger er erstattet med Snore og trukket langt ud til begge Sider, saa Navet er blevet meget langt. Dette Hjul er ophængt saaledes, at Ringens nederste Kant dypper ned i Vand.

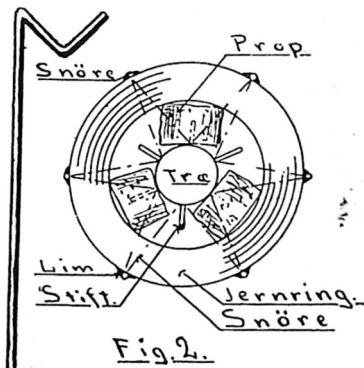
De nederste Eger opsuger nu lidt Vand; men herved bliver de kortere og løfter Ringen, saa denne faar Overbalance og drejer sig rundt. Men nu kommer andre Eger i Vandet, medens de, der før var nederst, begynder at tørre og altsaa bliver længere. Paa denne Maade forskydes Tyngdepunktet stadigt, og Hjulet vil langsomt dreje sig rundt og rundt, saa længe Snorene kan naa Vandet.

Fig. 3 viser den ene Ende af Træakselen.

De tre Stifter, der holder Snorene, er tre Grammofon-Naale. Inden disse bankes i, bør man lægge et Par Omgange Staaltraad om Enden. De tre bageste Stifter ses punkteret. Jernringen holdes midlertidigt paa Plads med tre lige store Proppe.

Man dypper Snoren i Vand og lægger den stramt paa, idet man begynder ved een af Stifterne og »gaar« frem og tilbage indtil de to Enden til sidst bindes stramt sammen med Raabaandsknob.

Den stiplede (Prik og Streg) Linie paa Fig. 2 (Forts. Side 19).

Førerkursus

paa Storedam i August 1936

Har I nogen Sinde set en Trop, hvor Tropsføreren er ligeglad med, om Spejderne er reglementeret paaklædt eller ej? Hvis ikke, skulde I bare se de Spejderførere, som kom til Storedam den 10. August for at deltage i det 8. praktiske Førertræningskursus. Da vi (de fleste af os) samledes Kl. 10 i Gilwellhytten, myldrede det med Tørklæder af forskellig Farve, nogle havde grønne »Barberkost« i Hatten, andre røde, atter andre lilla, nogle Fløjlsbukser, andre blaa Lærreds do., atter andre khakifarvede. Kort sagt, der var en »Uorden« af den anden Verden. Det lykkedes imidlertid Jens Hvass, vor udmærkede

Tropsfører i Løbet af forbavsende kort Tid at faa sat Skik paa de 19 Mand, som efterhaanden var ankommet. Alle blev degraderet til menige Spejdere, de forskelligtfarvede Tørklæder forsvandt i de respektive Rygsække, og de velkendte blaalilla kom i Brug over hele Linnien, og straks var det et helt andet Syn; 19 »Drenge« (den ældste var 39 Aar) stod paa Række og Geled foran Tropsføreren, og de ældste og fornuftigste blev forfremmet til Patruljeførere og fik overrakt en Forside af en Lomme med to hvide Striber paa. De følte sig, kunde vi se! Det var ogsaa et stort og ærefuldt Hverv, de fik overdraget. Der var fire Patruljer: Ugler, Spætter, Ravne og Skovduer, og hver Patrulje havde sin Stander, hvorpaa Patruljedyret var

malet, og hvorpaa alle tidligere Medlemmers Navne siden 1927 var skrevet. Til at begynde med var vi kede af at gaa og passe paa vor Stander; men i Løbet af et Par Dage viste den sig at være uundværlig. Vi betragtede den med Ærefrygt og som et Symbol paa Sammenholdet

indenfor Patruljen, og vi var stolte den Dag, det var vor Tur at gaa med den. Vi skiftedes nemlig til at være Patruljeførere een Dag ad Gangen. Den første Dag brugte vi til at indrette Lejren og lære hinanden at kende i.

Vi fik overdraget alt Tilbehør til Lejrslagning og lavede en meget fin Lejr paa »Storedam«s store Græsslette, det

Thuesen er god til at puste

troede vi da, men da Jens næste Morgen inspicerede ved Morgenparaden, blev i vækket af vor søde Ro. — Det vise sig nemlig, at det, vi havde været saa stolte af den foregaaende Dag, ikke var særlig godt, ja nærmest skidt. Teltordenen var ikke god nok, Laaget over Af-faldshullet var skrøbeligt osv., og da vi kom til den personlige Morgenrenlighedsparade var det ikke meget bedre. En havde ikke vasket sig godt nok bag Ørerne; en manglede en Knap, Uglepatruljen var i den Grad gaaet op i, at de var »Drenge«, de havde undladt at barbere sig og blev desaarsag »knaldet« for tre »Skæg«. Stort Minus!!! Man skal skam barbere sig, selv om man er i Lejr. De følgende Dage gik med Instruktioner, Lege, Boldspil, Lejrbaal osv., alt

i Form af Patruljekonkurrencer, hvilket i høj Grad styrkede Sammenholdet i Patruljerne. Den største Del af Ugen var der en meget heftig og spændende Kappelstrid mellem Uglerne og Ravnene. Ravnene førte hele Tiden, eengang kun med to Points, men de vandt dog tilsidst Konkurrencen, takket være »hike«, men den kommer vi senere til. Midt i Ugen var Jens pludselig blevet inspireret af Aviserne til at afholde en storslaaet »Olympiade«.

Der var en meget festlig Indmarch med Filmsoptagelse, Taler af Hitler, Goering og Goebbels, Orkesterfanfare paa Redekam, Trommeslagning paa Gryder og de forskellige Landes Nationaldanse. Og saa begyndte Konkurrencerne.

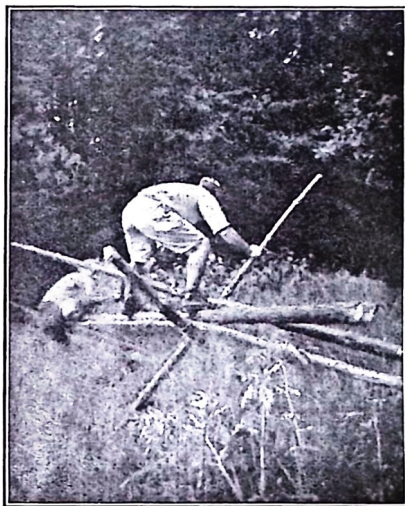
Der kæmpedes i 100 m Løb, Højde- og Længdespring og Kuglestød. Alle gjorde deres bedste, ogsaa Ravnene, men Resultatet blev dog, at Uglerne vandt 1. Præmie i de tre Ting, hvorpaa de blev erklæret som Vindere af Olympiaden og modtog Guldmedalje (et Vandfad fuldt af Æbler, samt den olympiske Eg, som senere paa Dagen i Triumf blev ført til Gilwellhytten og plantet i dennes umiddelbare Nærhed. Ved denne Ceremoni forsvandt Guldmedaljen i et større Festmaal tid). Dagens Mand var *Galle*, som vandt alle tre Førstepræmier til Uglepatruljen.

Det blev indvendt, at han var professionel, fordi han var Gymnastiklærer; men Protesten blev ikke taget til Følge, saa Uglerne kunde glæde sig ved Æblerne. De næste Dage gik med Terrænøvelser, Instruktioner osv., og Lørdag Morgen oprandt den store Dag, hvor »hike« skulde startes. De af jer, der var med til Landspatruljeturneringen i 1934, véd, hvad »hike« er. »Hike« betyder paa engelsk at gaa en Tur ad en bestemt Vej, men Jens har formodentlig ikke haft nogen engelsk Ordbog ved Haanden, da denne »hike« blev planlagt; thi det var adskilligt mere end en Gaatur. Først skulde vi bygge Bro over et Vandløb. Det var en god Øvelse for os, fordi det er meget sjældent, man selv kan faa Lov til at gaa ud i Skoven og fælde de Træer, man skal bruge, med rigtige Skovøkser. Vi fik omsider bygget Broerne, uden at

nogen blev vaade i nævneværdig Grad, men et Par »Sokker« kunde ikke undgaas.

Saa fik vi Ordre til at starte paa »hiken«. Det var en lang Tur med wood-craft, Gipsaftryk, Sporing o.s.v., som endte paa Frederiksborg Slot, hvor vi saa Slotskirken og Baden-Powells Vaabenskjold, der er ophængt i Kirken tilligemed andre Storkorsridderes. Vi skulde tegne det, men det lykkedes ikke, da Tiden var for knap. Vi gik derpaa ned til Slotssøen, hvor vi bemandede fire Baade, som roede ud paa Søen for at finde en

»Hvale«, som flakkede rundt i nedtrykt Sindstilstand og kun ønskede at blive spiddet af vore Harpuner (Kosteskafter med Som i). Det lykkedes Spætterne at føre Dyret i Sikkerhed ved Hjælp af Skovmandsknive bundet fast til Kosteskafterne, da Sommene hurtigt viste sig ubrugelige. Da vi havde lagt Baadene til Land, arriverede de virkelige Harpuner, og for at prøve disse, maatte Hvalen bugseres ud igen og paany indfanges. Denne Gang lykkedes det Uglerne at føre den ind til Baadebroen, hvorfor de fik Lov til at skære deres Mærke i den Harpun, som havde været anvendt til dette Foreta-

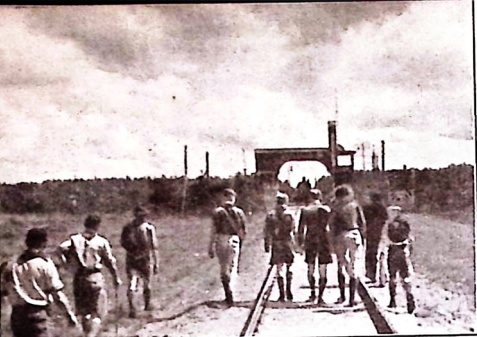

Brobygning.

gende. Derpaa marcherede vi gennem Hillerød til Hotel »Leidersdorff«, hvor vi lugtede til de Boffer, Staben skulde have, og fik Besked paa at gaa seks Kilometer ud ad Landevejen til København og dernæst gaa mod Nordvest, til vi lugtede Røg.

Det lykkedes os omsider at naa til en Plads, hvor et enligt Baal blussede. Her fik vi Grænlægter og Grangrene udleveret og Ordre til at bygge en Bivuak. Vi gik paa med godt Mod og glædede os til at komme i Seng, thi »Spadsere-turen« havde været anstrengende, men nej; da vi var færdige med vort Natteleje, fik hver Mand en Bøf, ¼ Pd. Kartofler, noget Mel og Bagepulver, og heraf skulde han selv tilberede en god, velsmagende, saftig Bøf, et godt Snobrød og nogle ristede Kartofler. Vi tændte hver sit Baal og skar Gaffelgrene til at stege Bøf-fen paa; thi vi havde ikke Kogekar, Pander eller lign. med. Det gik meget godt med Bofferne og med Kartoflerne, men med Brødet var det

(Forts. Side 19)

Danskerne
umiddelbart foran
den russiske
Grænse.

Ofte har vor Trop — 6. Frederiksberg — i Aarenes Løb begivet sig udenlands, enten alene eller til en eller anden stor Lejrsamling; men altid til et Land, stort og kendt, som Regel med storladen Natur og megen Turisme. Saa i Aar havde vi besluttet at rejse til et lille, for os Danske lidet kendt Land — et Land, som desværre kun faa herhjemme hitter paa at anvende Ferierejser paa — nemlig Estland.

Det estiske Spejderkorps havde indbudt til sin 3. internationale Lejrsamling, og 9 forskellige Nationer havde efterkommet Indbydelsen. Det var lidt af et Eksperiment for os, og kun lidt anede vi paa Forhaand, at denne Rejse og denne Lejr skulde blive vor Trops hidtil største Oplevelse.

Kun meget faa sparsomme Oplysninger havde vi faaet forud om Lejren — Landet er saa lidt benyttet som Turistland af os Danskere, saa det var umuligt herhjemme at opdrive estiske Penge i samtlige Hovedbanker — men vi trøstede os med, at vi nok fandt et Sted, hvor de vilde tage danske Penge for gode Varer.

Vi startede saa herfra d. 7. Juli om Aftenen med Toget til Stockholm og gik næste Dag ombord i en estisk Turistbaad, som skulde bringe os til Estlands Hovedstad, Tallinn, i Løbet af de næste 24 Timer.

Her ombord traf vi svenske Spejdere, med hvem vi under hele Lejren havde det bedste Samarbejde. Allerede paa Skibet fik vi en For-smag paa den storslaaede Gæstfrihed, som ikke alene de estiske Spejdere viste os men hele den estiske Befolkning overalt, hvor vi kom frem — thi Skibets Besætning og især Officererne viste os den største Interesse og Hjælpsomhed — meget morsomt lavede Styrmanden personlig kunstigt Lejrbaal paa Fordækket om Aftenen, hvor svenske og danske Spejdere i en vejrbeginstiget smuk Aften underholdt hele Skibets internationale, brogede Passagerskare.

Da vi næste Dag lagde til i Tallinn, var der højtidelig Modtagelse, hvorefter vi førtes til en Skole — fik Mad — mægtig god Mad — og fik en Cicerone med ud i Byen. Og saa vandrede vi rundt i denne mærkelige gamle By, hvor der er saa mange historiske Minder ogsaa for os Danske, fra den Tid da vi herhjemme drev Østersøpolitik i stor Stil. Ordet Tallinn betyder ordret oversat »Danser Byen«. Man kunde udmærket tænke sig at være sat tilbage til Mid-delalderen, naar man vandrede rundt — selv Befolkningen med deres Klædedragter, tohjulede Kørrer og lignende faldt udmærket ind i Stilen.

Her mærkede vi ogsaa for første Gang, hvor billigt dette Land er. Gik man ind paa et af Byens bedste Hoteller og spiste en god Middag med 3 Retter Mad, saa kunde man, inklusive Drikkepenge, blive afkrævet den enorme Sum af 75 Øre!!!

Endnu samme Eftermiddag rejste vi Videre for at komme til Haapsalu — en By 104 km borte — hvor Lejren skulde være. Typisk nok kostede Jernbanebilletten for denne Strækning og Retur (altsaa 208 km) 1,00 Kr. Hertil maa dog bemærkes, at der i dette Beløb var ydet 75 pCt. Rabat til Spejdere. Kunde vi mon ikke faa vor populære Knutzen til at kikke lidt nærmere paa dette Forhold?

Fra Stationen blev vi transporteret ca. 4 km ud til Lejrpladsen og befandt os saa inde i en stor Naaleskov. En estisk Fører kom farende og løb ind mellem Træstammerne og fortalte — endda med Smil — at her var Danskernes Lejrplads. Vi saa lidt forbavset ud — for ærligt talt stod Stammerne lidt tæt sammen og Bunden var ikke andet end Naale, rigelig besat med fede Myrer. Naa — efter at vor første stumme Forbavelse havde lagt sig, gik vi i Gang med at etablere en Lejr, som vi var fast bestemt paa selv under disse mærkelige Forhold skulde være

Udsigt
over Tallinn.

VORT GODE NAVN OG RYGTE

Nye Baand

Det Danske Spejderkorps værdig.

Næste Dag ankom alle øvrige inden- og udenlandske Spejdere — 2000 ialt — og saa var der afsat 2 Dage til Lejrindretning — saa der var jo Tid nok.

Allerede før Lejrens Aabning havde vi fundet ud af, at vi befandt os godt, og at vore estiske Kammerater, Spejderne saavel som Førerne, var Gutmænd — omend de dyrkede Lejrsport noget forskelligt fra os. Lejren aabnedes om Søndagen ved en stor og smuk Parade af Landets Undervisningsminister — der lejerligt nok var Oberst og i fuld Gala som saadan — og allerede nu var gaaet op for os, hvor rart det er at have et godt Navn i Ryggen, naar man kommer til et saadant Land; thi overalt, hvor vi kom frem, var det Danskerne først og Danskerne sidst. Skulde der være Parade, stod vor lille 10 Mands Styrke forrest — skulde der marcheres gennem Gader i Procession, gik Danskerne forrest med Dannebrog umiddelbart efter et stort 30 Mands Militærorkester — skulde der være Reception paa Raadhuset eller hos een eller anden fremstaaende Personlighed, blev den danske Repræsentant placeret bedst.

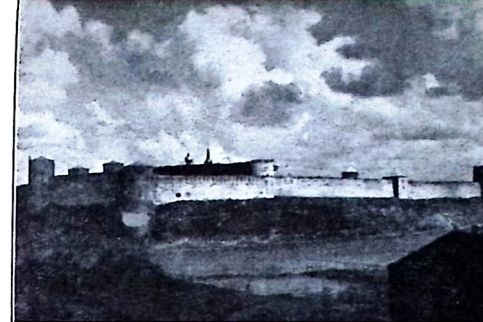
Hvor mange Gange daglig blev der ikke rettet Forespørgsler til os angaaende Maden — vi kunde faa, hvad vi ønskede, og saa meget vi ønskede.

Den estiske Spejderbevægelse er statsstøttet og har Regeringens største Bevaagenhed. Som Følge heraf aflagde en Række højstaaende Personer Besøg i Lejren, og ogsaa disse opholdt sig specielt og smigrende længe hos Danskerne.

En Eftermiddag havde Danskerne hele den estiske Stab med Landets Socialminister i Spidsen til The — og der blev ved denne Lejlighed sagt mange smukke Ord om Danmark og danske Spejdere — vi følte os ved mange Lejligheder taknemmelige over at tilhøre et Korps med saa smukt et Ry.

Fra Lejren foretog vi Udflugter til seværdige Steder. Bl. a. var vi i den historiske By Narva (Karl d. 12te), der ligger lige ved den russiske Grænse. Selvfølgelig skulde vi yed denne Lejlighed lige hen og kigge paa Rusland. Denne Rejse — med Jernbane — udgjorde ca. 650 km, og vi rejste de 2 Nætter og besaa Narva i den mellemiggende Dag. Vi havde 3. Kl. Sovevogn begge Nætter, og betalte for Billet og Sovevogn Tur og Retur 5,85 pr. Mand!!! Utroligt, men dog sandt.

Den store
Fæstning midt i
Byen Narva.

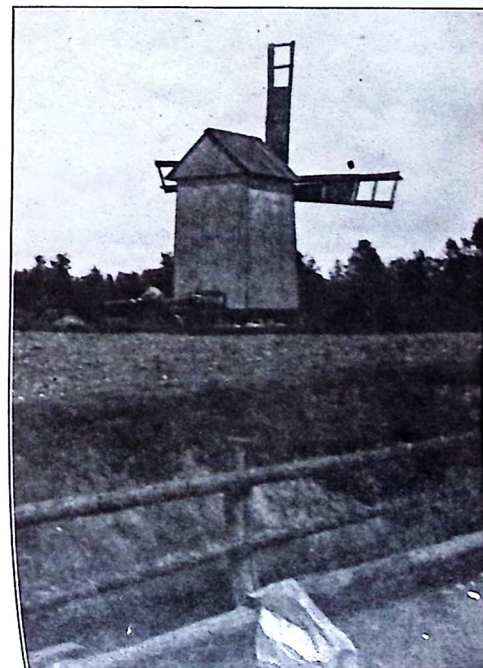

Den By, i hvis Nærhed Lejren laa, var bekendt som Badested d. v. s. ikke for sine Saltvandsbade med fin Sandbund men derimod for sine Slambade. Naar vi steg op af Vandet, lugtede vi flere Timer efter af Slam, det vil paa godt dansk sige Mudder — der jo skal være sundt — men er lidt ejendommeligt for danske Næser.

Den næste Dag i Lejren skulde vi have to estiske Nationalretter til Middag. Den ene — Eftermaden — var en mærkelig Blodpølse, den anden — Forretten — véd jeg ikke hvad var. — Begge var de saa mærkværdige, at flere af os sagte forsvandt ind i Skoven, og lod det gaa op igen. Med fast Vilje foresatte vi os at ville sætte det til Livs, men Naturen satte sig imod — Viljen kom til kort.

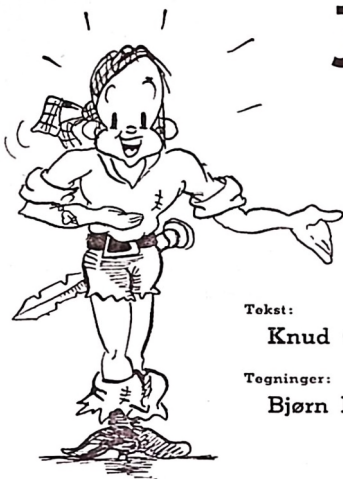
Som tidligere sagt, var de estiske Kammerater meget hjertelige overfor os. Den sidste Aften var vi Gæster ved Tallinn-Distriktets Lejrbaal. Vi havde det hyggeligt sammen og hjalp hinanden efter bedste Evne med Underholdningen. Da Baallet sluttede, rettede Føreren en Tak og et Farvel til os. Da man var færdig, stormede alle estiske Spejdere fremmod vor lille Flok — greb os og kastede os op i et voldsomt Himmelspræt alle ti. Det sidste synlige Udslag af vore estiske Kammeraters Hjertelighed.

Typisk estisk
Mølle, som den
bruges i Dag.

Jeg — Theobald

Et ikke helt højtideligt Høre- og
Fjernsynsspil — som fortsættes

Tekst:

Knud Overs

Tegninger:

Bjørn Frank

Min aldrig svækkede Lyst til at lege Røvere og Soldater blev i nogen Grad tilfredsstillet. Jeg var saa glad som et Barn, der skal til Juletræ og spille Top med Julemanden.

Men der var alligevel noget uhyggeligt ved denne Samling Individuer. De saa mere eller mindre ondartede ud. Især *ham* med Hovedet under Armen. Ganske vist var det en anden Mands Hoved — men det gør jo ikke Sagen væsentlig bedre. Helt rart var det bestemt ikke.

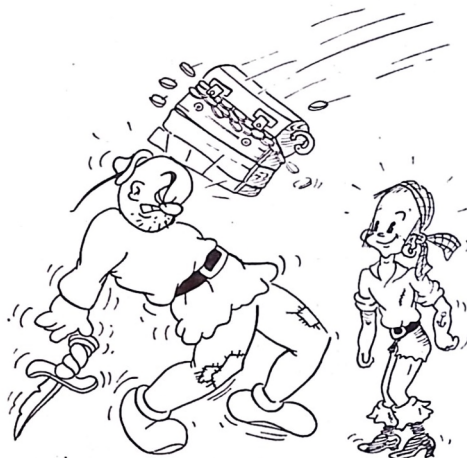

Jeg ser endnu tydeligt for mig den ene Røver med et ækelt og skummelt Blink i Øjet. Pludseligt, som jeg allerbedst stod og betragtede det — Øjet altsaa —, saa jeg en Kniv blinke — og med et Drøn af den anden Verden foer

Kniven gennem Luften. Jeg fik lige flyttet Hovedet en Centimeter — nok til at undgaa Kniven, men ikke nok til at en Haarlok røg af i Farten.

»Ha,« lo Røveren, saa dæmonisk at Shakespeare, Wallace og alle de andre best sellers vilde have ofret mindst een Side paa at beskrive den Latter. Røveren viste en Række Tænder saa store, at en Jazz-Musiker kunde have brugt dem i Stedet for en Xylofon.

Var jeg i Forvejen bleg og fattet, blev jeg endnu blegere, og med et Spring var Røveren tæt inde paa Livet af mig. Jeg turde næsten ikke aande af Skræk.

»Du er bange?« hvislede Røveren mellem Xylofonstængerne, alt mens han gned sig i Hænderne

»Bange ...« hvislede jeg som Svar, »næ, er du?«

Med ét stivnede hans Blik, og hans Ansigt formorkedes, saa at man ikke kunde se Snavset. Han skulde lige til at hæve Armen til Slag, da den tunge Jernkiste, som jeg i Øjeblikket helt havde glemt, kom dumpende og ramte den fæle Skurk, saa han sank i Jorden. Bogstavelig talt!

Aldrig skal jeg glemme det Postyr, der blev, da de omkringstaaende fik Øje paa Skatten.

Fortræktes Side 22.

ET KOMPASLØB I SKAANE

5 km nord for Höör i Hjärtet af Skaane ligger Frostavallen.

Vi — 1. Københavns Divisions Patruljeførere — kom dertil om Aftenen og slog Teltene op i Skoven mellem Turiststationen og Seen. — Saa gik vi langs med Kælkebanen ned forbi Lappkaaten og ind i Pavillonon, hvor Divisionschefen fortalte os om svenske Signaturer, Terrainforhold og Silva-Kompas. — Da de bedste Kort, der fandtes over Egnen, var fra 1865 og meget unøjagtige, maatte vi lære at løbe efter et fint Kompas og følge den snorlige Retning mellem Kontrolstederne. —

Ladede med Teori og gode Raad blev vi efter Morgenkaffen kastet ud i Praksis, det var en mærkelig Fornemmelse, ikke mindst for dem, der fulgte Instruksen altfor nøje og derfor sjaskede lige ud i en Mose ved Startstedet.

Det første Punkt var et Husmandssted, 14 Minutters Løb fra Startstedet, efter dette gik det gennem et fantastisk uvejsomt Terrain til Punkt 2: Et hyggeligt Sted under et Æbletræ, hvis nedfaldne Frugter omhyggeligt blev fjernet. — Vejen til Punkt 2 var begroet med frugt-bare Tytte- og Blaabærbuske, som det var svært at løsrive sig fra.

Et af de næste Punkter var mærket som et Husmandssted paa Kortet, men da vi kom dertil, var der kun en siumrende Ruin tilbage, selv Kontrollen tog sig her en lille Lur. — Idyllen befandt sig tæt ved en brusende Elv, der førte ud til Vaxsjön, hvor næste Punkt var. Igennem et besværligt Terrain med stikkende Grantræer og rivende Tjørne masede vi os dertil og endte i Soens sumpede Bredder.

Saa gik det svup, svup, svup i Sumpen forbi det grønne Skihop og frem til Turiststationen. — Løbet var endt.

Det var rart at komme i Vandet igen. — Vaxsjöns kaffebrune Vand har en forunderlig lindrende Virkning paa et Par opheadede Fødder. — Længe laa vi og daskede i Vandet, saa skulde vi hjem.

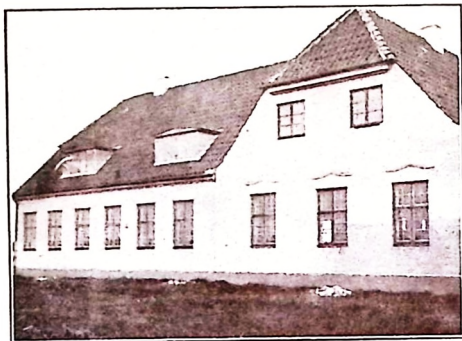
Vemodigt vrikkede vi ned ad Bjergvejen til Stationen i Höör, trætte, men med et uudsletteligt Indtryk af Frostavallens Natur; her er Skaanes Sommer, Värmlands Dale og Lapplands Frihed samlet i ét, i et fuldstændigt hele, i en Natur, der er værd at opleve.

Det maa anbefales andre Troppe eller Divisioner at arrangere en saadan Øvelse. Kun faa Spejdere er i Stand til at følge et Kompas gennem vanskeligt Terrain, hvilket ogsaa tydeligt kunde ses af Resultaterne. Vinder blev Leif Max-Madsen, der gennemførte Løbet et Minut hurtigere end Poul Weigel (udenfor Konkurrence).

Divisionsraadsformanden, Fr. Palm Greisen og Tage Carstensen overværede — og deltog med Hæder i — den fortrinlige Øvelse.

Vi skylder Divisionens Tak, fordi den tog Initiativet til denne spændende Tur til Udlandet. Vi gør den gerne om en anden Gang.

Et dansk Forsamlingshus Syd for Grænsen

Kære allesammen.

Vi har haft en morderlig god Sommertur gennem Jylland til Norge og Sverige. 12 Mand, en Cykletur paa 1200 km, 100 km til hver, sagde Knud, han er nemlig altid vittig. Og i Aftes havde vi vores første Tropsmøde. Vi drøftede Spejderlovens § 2: En Spejder er tro mod sit Land, sine Forældre og Foresatte. Det var ikke første Gang, vi drøftede det Spørgsmaal, og vi sætter en tyk Streg under Ordet Land. Vi, der bor her i Grænselandet, er klare over, at vi har Pligt til at være med i det nationale Arbejde. Gennem Kongeaadivisionen er vi Medlemmer af Det Unge Grænseværn. Spejderne i Kongeaadivisionen samler hvert Aar til Sct. Georgsdag en Fadder gave til de sydslesvigske Spejdere i Flensborg og Slesvig. Vi tager med Iver vores Tørn, naar vi skal hjælpe de nationale Foreninger med Mærkesalg. I Februar solgte vi 1000 Lodsedler for Grænseforeningen, i April Dybbøl-Mærker, i Juni 2650 Valdemarsflag og Sct. Hans-Aften Sangprogrammer for Det Unge Grænseværn. Sidste Aar samlede Troppen over 1000 Kroner ind til Arbejdet i Grænsesognene.

Dansk Forsamlingshus i Løgumkloster

KULTURKAMPEN

VED DANMARKS GRÆNSE

4. BREV FRA SØNDERJYLLAND

I, der bor i det gamle Land, er maaske knapt saa kendt med Forholdene her i Landsdelen, selv om I forhaabentlig ikke er saa uvidende som den Købmand, vi var inde hos paa vores Tur op gennem Jylland. »Kan I tale Dansk i Haderslev?« spurgte han. Alligevel vil jeg skrive dette Brev for at foreslaa jer, at I faar jeres Tropsfører til paa et Tropsmøde i Vinter at fortælle jer om § 2 med særligt Henblik paa Sønderjylland. Forinden kan I læse en Bog af

Claus Eskildsen, den hedder »Dansk Grænselære«. Det er en glimrende Bog, Tropsføreren nævnte den i Aftes, jeg fik Lov at laane den af ham og er allerede langt inde i den. Claus Eskildsen beviser, at ogsaa Sydslesvig har været dansk. Mange Billeder slaar den Ting fast, at hele Sønderjylland har været dansk. — Folkeafstemningen gav os 1920 Nordslesvig tilbage. Sydslesvig forblev tysk. Nu er der 12,000 dansksindede Syd for Grænsen, og Dansk tales og forstaaes mange Steder. Prøv det blot i Flensborg. Claus Eskildsen fortæller ogsaa i korte Træk Sønderjyllands Historie og viser, hvorledes Kulturkampen føres i Dag, baade fra dansk og tysk Side.

Det er mange pudsige Smaating, som leverer Beviset for, om Landet oprindeligt er dansk eller tysk. Ejderen danner f. Eks. Grænsen for dansk og holstensk Gaardtype. Træske bruges som i Danmark nord for Ejderen, Trætøfler syd for. Sydslesvigerne spiser Brød og Vælling som vi, Holstenerne derimod Melboller med Flæsk.

De omtalte Melboller skal efter Sigende omgaas med Varsomhed. Hvis man ikke sætter Skeen i nøjagtig ret Vinkel ned paa dem, saa

Lærer Marcussen, Formand for det unge Grænseværn

springer de ud af Tallerkenen og ud gennem Vinduet og slaar en Ko ihjel ude paa Gaardspladsen.

I har maaske før hørt Ordet Kulturkamp nævne.

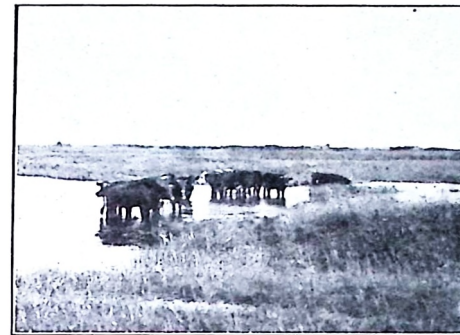
Hvad drejer det hele sig om, spørger du, og jeg vil forsøge at sige det i faa Ord.

Stillingen er: I Sønderjylland findes ca. 150,000 dansksindede og omkring 30,000 tysksindede, særlig mange i Grænsesognene. I et af dem ejer Tyskerne 67 pCt. af Jorden. Det tyske Pengeinstitut »Vogelgesang« har opkøbt 83 Gaarde og er derved blevet Sønderjyllands største Grundejer. Der er bygget 53 tyske Privatskoler og 11 tyske Vandrehjem, der har større Besøg end de danske, fordi Folk i Tyskland bliver gjort interesserede i Grænsespørgsmaalet. Der er tyske Ungdomsforeninger, Roklubber, Biblioteker, Rejseforeninger o. s. v. Her i Byen, hvor der ved Folketingsvalget 1935 blev afgivet 1438 tyske Stemmer mod 6246 danske, er der f. Eks. ikke mindre end 31 tyske Foreninger. Der var 9 ved Genforeningen, umiddelbart efter kom 12 til, og efter at Hitler kom til Magten i Tyskland, kom der endnu 10. Saa det ses, at Tyskerne arbejder, og de støttes af mægtige Pengemidler sydfra. Flere Gange har de selv sagt, at de vil fortyske Landsdelen og kræve Kongeaagrænsen igen.

Mod dette sættes dansk Kulturarbejde af forskellig Slags: »Landeværnet«, der næsten ingen Penge har, men ellers skulde modarbejde »Vogelgesang«. (For det hænder desværre, at en dansk Gaard kommer paa tyske Hænder). De danske Skoler gør et godt Arbejde. Desuden skal Biblioteker, Forsamlingshuse, Gymnastikforeninger o. s. v. udbrede dansk Kultur.

I Sydslesvig styrker Tyskerne deres Stilling paa mange Maader, og den danske Folkegruppe dernede har vanskelige Kaar. Foruden den danske Kommuneskole (der først sidste Aar fik dansksindede Lærere) og Duborgskolen i Flensborg findes der 7 danske Privatskoler. Danske Vandrelærere, danske Foreninger, Forsamlingshuse og Biblioteker arbejder dér.

Nordslesvig, der er saa stort som Fyn og har 180,000 Indbyggere, hvoraf kun 15 pCt. stemmer

Det ejendommelige flade Land mellem Marsken og Flensborg Fjord

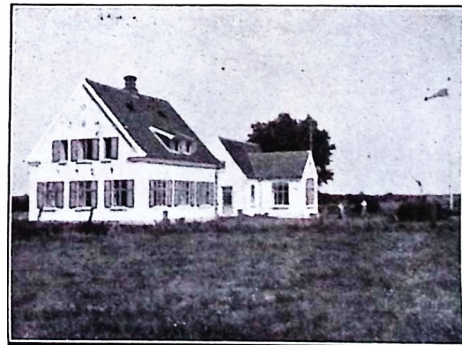
tysk, skal være præget af dansk Kultur. Grænsen fra Marsken til Flensborg Fjord er nu det danske Sønderjyllands Grænse og det er Danmarks Grænse. Kampen mellem dansk og tysk Kultur er ikke noget sønderjysk Spørgsmaal, det er afgørende for hele Danmarks Fremtid. Derfor maa alle Danske støtte Arbejdet her.

Hvad kan du gøre? Du kan melde dig ind i en af de fire nationale Foreninger og derved støtte det danske Kulturarbejde. Du kan være med til at samle Tøj til fattige Danske i Flensborg.

Dette er en baade nem og uhyre nyttig Maade at støtte vore Landsmænd paa. Tag Spørgsmaalet op i Patruljen og begynd allerede nu at samle, saaledes at der kan blive en rigtig Julegave. Send eventuelle Pakker til Adjunkt Buch, Haderslev. Han vil gerne bringe dem videre.

I kan ogsaa sælge Dybbøl-Mærker. Og først og sidst: Tag herved og lær vor smukke Landsdel at kende!

Med Spejderhilsen
Jes.

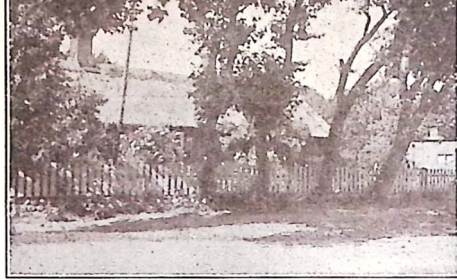

Tysk Vandrehjem ved Lillebelt

Foto-Konkurrencen

Fritz Lerche fot.

Fritz Lerche fot.

Fritz Lerche fot.

Erik Svendsen fot.

Kurt Issen fot.

Erik Svendsen fot. 1. Præmie i Gruppe II

Hans Outzen fot.

Erik Svendsen fot. 1. Præmie i Gruppe I

Erik Svendsen fot. 2. Præmie i Gruppe II

1. Roskilde fot.

Fritz Lerche fot.

Erik Svendsen fot. 1. Præmie i Gruppe III

Kurt Nielsen fot. Præmie i Gruppe I

Kurt Nielsen fot. 2. Præmie i Gruppe I

Erik Svendsen fot.

Ulvenes Side

K A T T E M U S I K

Af Kaj H. Funch.

Sommerferie. Sommerlejr. De to Ting hører sammen for alle Ulve. Graa Bande havde eenstemmig vedtaget, at det var Aarets herligste Tid. Den laa i Lejr paa et af de smukkeste Steder paa Sydfyn.

En Formiddag var Leif og Hans gaaet paa Tur i Lejrens Omegn. Masser var der at se; det er der altid, naar man for første Gang besøger et Sted.

Pludselig, som de vandrede henad Vejen, hørte de et forfærdeligt Skrigeri og en Jamren, der fik det til at risle koldt ned ad Ryggen.

De vendte sig og saa tilbage, og se derhenne paa Tagryggen af det lille, straaetækte, vindskæve Hus hang en Kat og sprællede med de tre Ben, medens det fjerde hang fast i Staaltraaden, der var lagt langs Tagryggen.

De to Ulveunger løb straks hen for at hjælpe det stakkels Dyr. Men hvordan kom de derop? Leif løb rundt om Huset og kom tilbage med en Stige.

»Hejsa, op med Kalorise«.

Og i næste Øjeblik var Drengene paa Vej op mod det stakkels Dyr.

Staaltraaden var noget gammelt, iturevet, rustent Stads, og det havde allerede revet et stort Hul i Poten paa Katten, saa Blodet flød, og det stakkels Dyr var helt rasende. Medens Hans holdt Katten, vristede Leif Staaltraaden løs af Poten, men under denne Manøvre kom han til at rive nogle Murbrokker løs af Skorstenen den ene dryssede ned i Skorstenen og den anden ned ad Taget.

Just som Leif havde endt sit Barmhjertighedsarbejde, hørte de en skingrende Stemme nedenfor:

»Naa, saa det er jer, saadanne Hallunker, der kaster Sten ned i Folks stegte Flask«

Leif blev saa forskrækket, at han slap Katten, der fløj af Sted, lykkelig over sin Befrielse ... Konen dernede skældte ud saa voldsomt, at de

to havde den største Lyst til at følge Katten

Langsamt kravlede de ned men da de var kommet Halvvejen, begyndte Konen at bearbejde deres Haler med en Slev Leif skiftevis mærkede et Slag og hørte eet alt imedens han tænkte paa Hans naada, hvor hun kunde naa mange Slag, inden de naaede ned

Da de endelig havde faaet fast Grund under Fodderne, begyndte Leif at forklare sig. Han stod foran en mægtig Bondekone, men han havde den reneste Samvittighed af Verden.

»Ka' I se, at I forsvinder, og det lidt gesvindt, ellers skal jeg være der.«

De to Ulve indsaa, at det nok var fornuftigst at fordufte og slukerede listede de af.

Da de kom ud paa Vejen, sad Katen nok saa fornøjet og slikkede sin ømme Pote

Naa skidt, en rigtig Ulv er nyttig og hjælpsom, selv om han maa staa op Resten af Dagen.

*

Opvask er ikke det allermorsomste.

*

Kan du opdrage din Hund?

Hvordan bliver en Hund god og lydig? Alle Hunde kan blive lydige, — men de bliver det ikke af sig selv. De maa opdrages til det, lære at forstaa at der er noget, man ikke maa og noget, man skal. Hvis du er saa lykkelig at have en Hund, maa du ogsaa opdrage den. Hvis det er

en Hvalp, maa du være meget taalmodig, og du maa *aldrig* blive hidsig, hvis Hunden ikke forstaar dig. Slaa aldrig Hunden for at faa den til at gøre noget. Det hjælper ikke. Kun hvis Hunden gør noget slemt, som den ikke maa, stjæler f. Eks. eller løber efter Fjerkræ, springer op i Møblerne el. lign., maa man straffe den. — Det første, du skal lære din Hund, er at komme, naar du kalder. Sig dens Navn tydeligt. Selvfølgelig kommer den ikke, — saa gaar du hen til den og trækker den med dig til det Sted, hvorfra du kaldte, og saa roser du den og klapper den. Det gentager du mange Gange, og første Gang Hunden kommer af sig selv, giver du den en lille Belønning (en Kiks f. Eks. — giv aldrig din Hund Sukker, for det kan den ikke taale!). Man skal altid huske, at en Hund lærer meget hurtigt, naar den véd, at der vanker en lille Bid, hvis den gør det, dens Herre vil have den til. Husk, at det aldrig nytter at blive vred, naar man vil lære Hunden en Kunst. Du kan lære din Hund at forstaa en Mængde Ord, blot du gentager dem mange Gange — og roser Hunden, naar den forstaar. I det hele taget, skal du »tale meget med« din Hund. Det gør den klog, selvom den naturligvis ikke forstaar alt, hvad du siger. Men prøv blot, og du skal se, hvor den vil lægge Hovedet paa Siden og »høre efter«.

En Ting, der er meget vigtig, maa du huske. Giv *aldrig* din Hund Lov til noget den ene Dag, som du forbyder den den næste Dag. Saa vil den aldrig blive velopdragen. Sørg altid for, at Hunden lyster. Du maa ikke opgive at faa den til det, som du har forlangt. Men saa maa du heller ikke forlange det urimelige af din lille Legekammerat.

Du maa endelig lære Hunden at gaa lige i Hælene paa dig, naar der er Trafik paa Gaden. Ellers kan der ske en alvorlig Ulykke — ikke alene for Hunden selv men ogsaa for Mennesker. Du lærer den det let, naar du har den i en meget lang Line, saaledes at du kan trække den til dig, hvis den ikke straks kommer, naar du kommanderer: »Hinter«.

Og husk saa, at en god og velopdragen Hund er den kærligste og mest trofaste Kammerat, du nogensinde kan faa.

*

Det er morsomt at vide:

at en Mand, der vandrer uden Ophold Dag og Nat, vil være henvend 500 Døgn om at gaa rundt om Jorden (det er en anden Sag, at han ikke *kan* gøre det, fordi der ikke er Land hele Vejen rundt!),

at Lyset tilbagelægger den samme Strækning paa en Tiendedel Sekund,

at Lyden har en Hastighed af 5166 km i Timen — gennem Vand — og 330 m i Sekundet — gennem Luften,

at Golfstrømmens største Hastighed er ca. 9 km i Timen,

at store Bølger i Verdenshavene kan have en Hastighed af ca. 50 km i Timen,

at Blodet strømmer gennem Hjertet med en Hastighed af 14 km i Timen,

at Træer gennemsnitligt vokser 35 cm pr. Aar,

at et Vildsvin kan vokse 5 cm pr. Dag,

at Maanen er 27 Dage, 7 Timer og 43 Minutter om at bevæge sig rundt om Jorden,

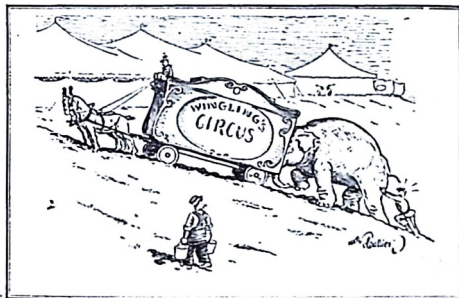
at de største Oceandampere kan sejle 54 km i Timen,

at en Svale flyver over 250 km i Timen,

at Pulsen paa et normalt Menneske slaar 72 Slag i Minuttet og

at et Filmsforevisningsapparat med almindelig Fart drejer 24 Billeder i Sekundet.

*

Hov! Kom og giv os en Haandsrækning!

I den rigtige indiske Jungle dræbte vilde Dyr og Slinger sidste Aar 1351 Mennesker; — Slinger 1207, Tigre 32, Leopardere og Pantere 28 og andre Dyr 84.

Det kan jo godt være, at det slet ikke vilde være saa rart at lege i den virkelige Jungle.

*

Holte Ulveflokk

laa i Sommerlejr ved Vejle Fjord, hvorfra de bl. a. cyklede gennem Greisdalen til Jellinge.

Særlig Lykke gjorde en spændende Natovelse, hvor Krybskytternes Skud flængede Nattens Stilhed.

Det viste sig, at den ene Krybskytte var Greven paa Rosenvold!

Kaptajn Hoyer overrækker Fanen

Det engelske Søspejderbesøg i København

I en halv Snes Dage af August Måned vadede Union Jack og Dannebrog Side om Side paa de københavnske Søspejder-Stationer — et

godt Vidnesbyrd om det kammeratlige Liv, der udfoldede sig mellem 2 Nationers Søspejdere.

Naar jeg nu tænker tilbage paa de Dage, synes jeg kun, de gik alt for hurtigt; de store Forberedelser havde lagt Beslag paa vor Tid, forinden vore 24 engelske Gæster kom, og vore egne Søspejdere havde nok at gøre under Besøget for at gøre dette saa godt og indholdsrigt som muligt. Det er os derfor en Tilfredsstillelse at tænke tilbage paa, at det blev en Oplevelse baade for Gæsterne og for de danske Søspejdere.

Paa Stationerne rorte der sig et vældigt Liv; der blev sejlet, roet om Kap og badet, og Førerne fik rigtig Anledning til at lære hinanden at kende og »tale Søspejderliv & -sport« og udveksle Tanker om dettes Udøvelse i Praksis i det hele taget. Indkvarteringen paa Stationerne var Succes, men morsomst var vel nok det lille »Lejrbaal«, der var arrangeret paa 1ste Trops Station, hvor Hampstead Sea Scouts og de københavnske Søspejdere sang og forlystede hverandre med Raab og Optræden.

Vi mindes med Glæde de morsomme Udflugter til Helsingør, Hillerød, Havne-Rundfarten og alle Besøgene her i København; men af alt vil Paraden, som blev afholdt Søndag den 17. August, staa som det største og højtideligste under Besøget. — Ved denne overrakte Korpsets Søspejder-Commissioner Kapt. K. V. Hoyer Englænderne en dansk Fane med Mindeplade til Erindring om

deres Besøg i København. — De engelske Søspejders Fører, Mr. Mackenzie, takkede Danskerne for den gode Modtagelse og udtalte Haabet om at se dem i England næste Aar for at udvide den saa godt begyndte Kammeratskabsforbindelse, og som Erindring om Besøget paa Stationerne fik hver af de to danske Troupe overrakt et meget fint Skibskompass i Kasse med Sølvplade og Inskription.

Efter at Ove Holm havde udbragt et Leve for Verdensspejder-Chefen, Lord Baden-Powell, takkede Divisionschefen, Prokurist Schou Christensen paa de danske Søspejders Vegne Englænderne, og med en Fælles-Sejlads om Eftermiddagen sluttede denne Mærkedag.

Som en god Afslutning paa Besøget deltog samtlige Søspejdere, — og vi havde ogsaa paa det Tidspunkt Besøg af et halvt Hundrede polske Søspejdere, — i Distriktets Lejrbaal i Ulvedale, og ved vor lille private Afsked samme Aften var det tydeligt at se, at der var sluttet mange gode Kammeratskaber, som det næste Aar forhaabentlig vil blive muligt for os at udbyde.

Englænder-Besøget blev Sommerens store Begivenhed for de københavnske Søspejdere, og de vil sikkert ogsaa forstaa, at udnytte de Erfaringer, de har faaet ved Samvær med deres engelske Kammerater.

Sea Scout.

Søspejderne »gjorde« København pr. Tandem

OVE HOLMS TALE

ved Lejrbaalet i Dyrehaven

»Baalet her i Aften vil sikkert kalde Minder frem hos jer om den Sommer, der nu snart er forbi, selv om det, som skal foregaa ved dette Baal, er saa meget anderledes end ved de smaa Lejrbaal sammen med en snæver Kreds af Kammerater.

Mange af jer har i Sommer været paa Ture ude omkring i vort Land og paa disse hentet jer Sundhed og Styrke til at gaa den kommende Vinter i Møde med.

Enhver Nation har Brug for en sund og stærk Ungdom, ogsaa naar det gælder en Fredens Gerning, og det Liv, I fører som Spejdere, styrker jer, — styrker den Del af Ungdommen, som Spejderne udgør.

Men et Folks Styrke beror ikke alene paa le-

gemlig Sundhed og Kraft, men i langt højere Grad paa de enkeltes Dygtighed, aandelige Ligevægt og gensidige Agtelse.

Det er ikke jeres Føreres Pligt at opdrage jer til unge Mænd, der i alle Henseender har samme Synspunkter som Førerne.

I maa hver især til sin Tid danne jer jeres egen Overbevisning, men den Fordragelighedens og Hjælpsomhedens Aand, som Spejderbevægelsen søger at fremme, skal blive en Del af jert Væsen, saaledes at I kan gøre jert til, at Fremtidens Udvikling i vort Land maa foregaa under ligevægtige Former og med Respekt for andres Meninger.

Som danske Drengene er det jer Pligt at modne jer selv til retlinede og karakterfaste Mænd. Enhver Generation har Brug for Mænd af den Slags, og den Generation, som I tilhører, maaske i endnu højere Grad.

En kendt Statsmand udtalte i en vanskelig Situation: »Nu gælder det om at holde Hjærnen kold og Hjærtet varmt. Gid dette altid maa lykkes i vort Folk, og at de Tusinder af Spejdere maa gøre deres til, at det lykkes.«

Førerkursus paa Storedam

Fortsat fra Side 10.

straks værre. Der fremkom nogle ynkelige »Brød« ind imellem de gode. Derefter havde vi et lille Lejrbaal og kom i Seng Kl. 2,30. Den næste Morgen glemte Jens at holde Morgenparade, hvad vi havde været bange for, at han ikke skulde, og vi skyndte os at bryde Bivuakkerne ned for at komme hjem hurtigst muligt til Ferdinands Frokost. Vi kunde dog ikke undgaa at faa nogle Opgaver paa Vejen. Men de gik med Liv og Lyst, for vi var som Drengene, der skal have Sommerferie. Kl. 1 kom vi hjem til Storedam og nød Frokosten. Det var helt underligt at spise af Porcellænstallerkener igen. Derpaa brød vi Lejren af og samledes Kl. 4 til Eftermiddagskaffe og derefter afsluttende Parade, hvor vi tog Flaget, og Jens erklærede Kursuset for endt. Vi maatte med Sorg tage de blaa-lilla Tørklæder, som vi var kommet til at holde af i Ugens Løb, af og tage vore egne paa. Straks forsvandt vor Ensartethed, og vi kikkede lidt underligt paa hinanden. Var det virkeligt, at vi nu skulde skilles efter at have døjet ondt og godt sammen i en Uge. Men der var intet at gøre ved det. Snart spredtes vi ud over Landet ud til vore Tropper, for at lære dem noget af alt det, vi havde lært paa Storedam, takket være Jens, Ove, Tage, Fritz og alle de andre gode Instruktører, som ofrede en Del af deres Ferie paa os. Tak!

Ugle af 1936.

Perpetuum mobile

Fortsat fra Side 5.

angiver Snorens Vej om Stifter og Ring. Ved Hjælp af et Par Staaltraads-Opstandere (se Fig. 2) og en »Nipsenaal« i hver Ende af Træakselen, kan Hjulet hænges op, saa det gaar meget let rundt.

Nu fjernes de tre Propper og ved at trække lidt omkring med Snoren, søger man at faa Hjulet til at balancere, saaledes at det har saa lidt Slagside som muligt.

En Besnøring paa hver af Akselens Ender (se Fig. 3), og en Smule uopløseligt Lim (f. Eks. »Pandetikon«) paa de Steder, Snoren rører ved Jernringen, holder det hele paa Plads. Hvis Hjulet nu har lidt Slagside, kan dette let rettes ved at flytte en Smule omkring med Nipsenaalene.

Naar vi saa anbringer et Bliklaag med Vand, saa Hjulet gaar ca. $\frac{1}{2}$ cm ned i Vandet, er alt i Orden.

Jo mere tør Luften er, des hurtigere vil Maskinen gaa rundt; i fugtigt Vejr gaar den kun faa Omgange i Timen.

A. N.

Danmark har noget over 500000 Heste. Af Landets 42.931 km² er 31 % Kornarealer.

Grønland er Verdens største Ø, den er 2175000 km² stor.

Spejderbrødre fra West India.

I Løbet af et Aar tilberedes der mere end 500 Millioner fine Kaninskind i de franske Garverier. Det er mærkeligt, at man ikke interesserer sig mere for Kaninavl her i Landet.

Auf mannigfache Art profitiert kleinere Tiere von der Kraft grösserer und umgekehrt. Singvögel — besonders die kleinen Finken — mieten sich oft in Adlerhorsten ein, um vor Angriffen der Falken sicher zu sein. Der schwerfällige Vogelkönig duldet die Eindringlinge nicht etwa aus Grossmut, sondern weil er die flinken, kleinen Untertanen gar nicht erwischen kann.

Fregattvögel und Schmarotzermöwen belauern Delphine und Meerschweinchen bei der Jagd, um ihnen die Beute kurz vor dem Verschlingen vom Maule wegzuschneiden.

Umgekehrt hat man bei stärkeren Vögeln beobachtet, dass sie kleinere Tiere nach dem Fang der Beute solange quälen, bis ihnen die Beute überlassen wird.

Ein eigentümliches Verhältnis ist das des Kormoran zum Pelikan. Der Pelikan kann Eisschichten besser durchbrechen als sein Vetter; deshalb zwingt dieser ihn, ihm Eisdecken zum Beutefang zu öffnen.

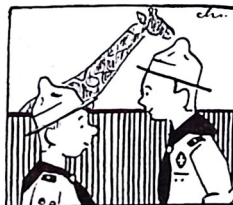
Doch finden viele dieser Merkwürdigkeiten ihre Erklärung durch das Prinzip der gegenseitigen Hilfe.

Världens till formatet största tidning utkommer blott en gång vart hundra år. Den utges av New Yorks boktryckarförening och heter »Illuminated Quadruple Constellation«. Formatet på denna jättetidning är 250×180 cm.

Véd du, at Verdensrekorden for Automobiler i 1910 var 212 km i Timen, men at Mr. Campbell 25 Aar efter (1935) havde den paa 445 km i Timen? — og at der findes over 125,000 Automobiler og over 25,000 Motorcykler her i Landet?

„Last of the Mohicans« is experiencing some unexpected difficulties in Hollywood.

First of all, none of the Indians who had been engaged for the job seemed to know anything about tracking, trail-blazing, lighting camp fires, or forest crafts, and a local Troop of Boy Scouts had to be called in to show the Indians how these things were done.

— Faar Giraffen ogsaa Snue, naar den faar vaade Fodder?
— Ja, men det varer meget længe!

Redaktøren siger-

Indbydelse til U. S. A.

Som I sikkert alle husker, skulde de amerikanske Spejdere i 1935 have fejret deres 25 Aars Jubilæum med en stor Lejr ved Washington. Desværre maatte den i sidste Øjeblik aflyses grundet paa en opstaaet Børnelammelses-epidemi.

Korpset har nu faaet Indbydelse fra det amerikanske Spejderkorps til at sende en Trop eller Patrulje over til den saaledes forsinkede Jubilæumslejr, der i 1937 holdes ved Washington fra den 30. Juni til den 9. Juli. Eventuelle interesserede kan henvende sig til Korpskontoret. Vi skulde meget gerne kunne sende i alt Fald en Patrulje derover. Der bliver arrangeret *meget* billig Rejse. Men desværre er der vel ikke megen Sandsynlighed for, at der er nogen, som har Raad og Tid.

Fotokonkurrencen.

For hvert Aar, der gaar, faar jeg flere Billeder indsendt til Konkurrencen, men Kvaliteten forbedres desværre ikke væsentligt. Det er kedeligt, at saa faa Spejdere har Øje for, hvad det er, der giver det gode, smukke eller morsomme Billede. Nogle ganske enkelte — mest ældre — Spejdere har Dygtigheden, og det bevirker, at Præmielisten ser noget besynderlig ud. Her er den: Gruppe I Snap-shots: 1. Præmie Erik Svendsen, Tønder, 2. og 3. Præmie Kurt Nielsen, Hans Tausens Trop. Gruppe II Landskabs- og Lejrbilleder: Alle 3 Præmier Erik Svendsen, Tønder. Gruppe III Badebilleder og Vandrebilleder: 1. Præmie Erik Svendsen, 2. Præmie Fritz Lerche, 3. Præmie ingen kvalificeret. — Præmierne er tilsendt direkte.

Patruljeførernes Side.

Jeg har tænkt paa, at der maaske var Patruljeførere, som havde noget paa Hjerte, enten Spørgsmaal af teoretisk Art, der laa dem paa Sinde, eller Forslag og Idéer til praktiske Ting eller Foretagender, som kunde komme andre Patruljeførere tilgode. Jeg vil derfor i de kommende Numre af Magasinet reservere en Side for Patruljeførerne. Send mig derfor blot Indlæg — men korte og klare. Der kan maaske komme helt gode Diskussioner i Gang paa den Maade!

Faneindvielse i Søborg.

Søndag den 30. August havde 2. Søborg Trop Faneindvielse i Borgernes Hus. Tilstede var foruden en Del Forældre og Venner af Troppen Admiral Carstensen og Distriktschef Dahl. Admiralen slog første Søm i for Danmark, Distriktschefen andet Søm for Spejderbevægelsen og endelig slog Tropsraadsformanden, Formand C. Witthøft tredje Søm i for 2. Søborg Trop og Flok. Senere blev der vist Lysbilleder fra Troppens Sommerlejr og afholdt et fælles Kaffebord, hvor Taler og Sange vekslede. Den usædvanlig smukke Fanespids med Troppens Mærke i forromet Metal er haandforarbejdet og en Gave til Troppen fra Fabrikant S. Jørgensen, Amager.

Venlig Spejderhilsen!

Tag.

Husk at forlange

GALLE & JESSEN's

Flødekarameller

9 VARIATIONER

Ren Fløde, Chokolade, Mocca, Rom, Hindbær, Mandel, Malt, Lakrids og „Helse“. Vil I have noget lækkert og forfriskende, saa prøv vore Karameller! Hver enkelt er en Perle af Velsmag — og de „holder længe“!

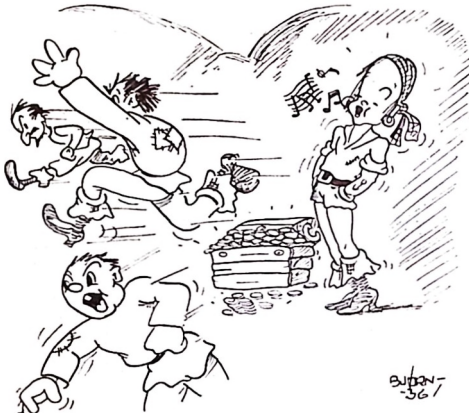

A/s GALLE & JESSEN

Jeg - Theobald

Fortsat fra Side 10

Alle som én fløj de over Indholdet og — begyndte at dele det i lige saa mange Bunker, som der var Røvere. En vis Disciplin var der sandelig

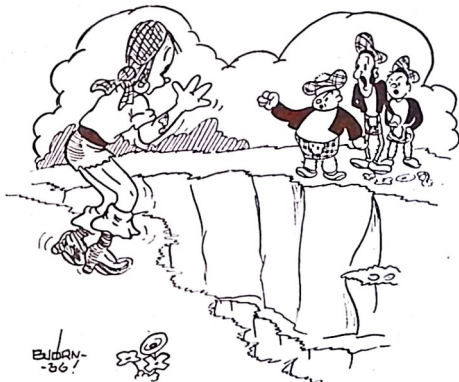
over Foretagendet. For første Gang i mit brogede Liv var jeg i Vildrede. Dyre Raad var gode — eller omvendt. Tiden var jo kostbar, saa Tankerne tumlede mellem hverandre ligesom Røverne før.

Saa fik jeg — Theobald, en Idé. Jeg forsøgte at fløjte Schuberts ufuldendte — efter Gehør, men den opfattede Røverne som Tegn paa, at nu

Schjønning & Arvé's
-Cykledæk-
og Slinger
Knagende stærke!

skulde der være Gilde. De hoppede rundt mellem hverandre og dansede den bekendte Sværd-dans, saa det var en Fornøjelse at se paa. Saa prøvede jeg med Schuberts Kollega Henry Carlsen. Ikke saa snart begyndte jeg at fløjte et af hans Mesterværker, før alle Røverne flygtede, grebet af den store Rædsel og uden den mindste Tanke for Guldet.

Hele Situationen vilde nu have været reddet, hvis ikke jeg befandt mig saa langt nede i Jordens Dyb. Der var derfor kun ét at gøre, nemlig at hæve sig op i et højere Plan. Som tænkt, saa gjort — og atter stod jeg paa Jordens Overflade. Men hvilket Syn? Mine Venner Skotterne stod og ventede min Ankomst.

Heldigvis stod jeg paa den rigtige Side af Afgrunden — saa det kneb med at høre, hvad der blev sagt:

»Vil du komme herover, straks!« raabte de.

Ja, man skal jo lyde den, der har Ret til at byde. Det er rigtigt nok, — men at disse Skotter skulde have Ret til at byde over mig, er en gammel Løgn, og nu kun en Saga

(Fortsættes).

Hver nye Spejdere

Det er paa denne Tid af Aaret, at det plejer at være nemt at faa ny Dreng. Gør noget for det! Der er mange Maader at gøre det paa.

Axelstad Divisionen har afholdt en vellykket Agitationsopvisning. Søndag Formiddag uddeltes Flyvesedler i Kvarteret, og om Eftermiddagen marcherede Troppene ad forskellige Ruter til den centralt beliggende Byggegrund, hvor Opvisningen holdtes. Der var Teltslagning, Lejrarbejder, Ulvelege, Haandboldkamp og Tovtrækning. Det hele varede 1½ Time. Adskillige af de mange begejstrede Tilskuere har allerede meldt sig ind som Spejdere og Ulve.

BOGHYLDEN

Ole Bang: *Rotterne*. 1,50 hft. 2,00 kart. (Gyldendal).

Der er i disse Dage kommet en Drengeskole med Titlen »Rotterne« af Ole Bang. Den fortæller to Drenges Historie. Den ene hedder Erik og er fra et meget fattigt Hjem, der imidlertid viser sig ikke at være hans rigtige Hjem, den anden hedder Hugo og lever om Bord paa en Dampskib hos en meget streng Onkel. Disse to lige ulykkelige stillede Drengene slaar deres Pjalter sammen og gaar deres egne Veje. Hugo hjælper Erik om Bord paa Onkelens Skib, der sejler til London, og her kommer de for at finde deres Redningsmand. Det siger sig selv, at Opholdet i Byen over alle Byer bliver rigt paa Begivenheder, men det er ogsaa til Tider lige ved at tage Modet fra dem. Alligevel klarer de sig flot og oplever mere end de fleste Drengene i deres Alder.

Anders J. Eriksholm: Den store Opdagelse. 1,00 hft. 1,50 kart. (Gyldendal.)

Den holbækske Forfatter Anders J. Eriksholm har udsendt en ny Udgave af sin Drengeskole »Den store Opdagelse«. Den foregaar midt under Verdenskrigen, da Gemytterne konstant var paa Kogepunktet. En dansk Maler ved Navn Bjørner, der bor i Italien, har gjort en stor Opdagelse, som vil kunne komme de krigsførende Lande til Gode. Under et frygteligt Jordskælv bliver Papirerne med Beskrivelsen af Opdagelsen imidlertid stjaalet, og Bjørner selv omkommer. Derefter begynder der en vild Jagt efter de uerstatelige Papirer, hvori deltager Bjørners Søn og Plejesøn. Det er ikke Smaaahændelser, de kommer ud for. Med stadig stigende Spænding følger man de to Drengene paa deres farlige Vej, ivrig for at faa at vide, om de nu faar fat i Papirerne, eller de kommer paa andre Hænder og bliver uretmæssigt udnyttet.

* *

For 3 Aar siden begyndte Geodætisk Institut og Nationalmuseet en ny Serie Kort »Vore Fortidsminder«. Man begyndte med N. Ø.-Sjælland og lovede en Fortsættelse med andre Landsdele, saafremt der viste sig Interesse for det første Kort.

I disse Dage har Institutet udsendt det andet Kort i denne Serie, nemlig over *Sundeved-Als*, der ligesom Nordsjælland har en Mængde Fortidsminder. Man begyndte med N. Ø.-Sjælland historiske Tid. I den ledsagende Tekst forklarer Nationalmuseet kort og klart, hvad man ser, og ved Hjælp af Tal og røde og blaa Prikker fortæller Geodætisk Institut, hvor man ser de interessante Ting.

Saa

VANDRER

vi i Skindergade

Kat. Nr. 56 a

Pris:
24,50

Kat. Nr. 59

Pris:
Dreng
16,50
Voksne
21,50

Kat. Nr. 60

Pris:
22,50

Kat. Nr. 61

Pris:
Str. 31-33
18,75
Str. 33-36
19,75
Str. 36-39
21,75
Str. 39-41
23,75

Det Danske Spejderkorps Depot

Skindergade 27 — København K.
Telf. 10 909 - 11 203

Skriv efter vort Katalog.

Marie Christensens KONDITORI

Bispetorvet - Aarhus

VASK af Telte

¹/_s Hannibal Sander

Emdrup Telf. C. 605

Den fineste Mælk og Fløde
leverer

Trifoliums Mælkeforsyning

Al original aftappet Fløde, Sødsmælk og Jerseymælk stammer udelukkende fra Besætninger, der har bestaaet Tuberkulinprøven.

Bestil ved Budene, som kommer i Kvarteret, eller telefoner til C. 385 (10 Ledn.)

TRYKSAGER

af enhver Art leveres

HANSEN & ANDREASEN
BOGTRYKKERI
Godthaabsv. 22, C. 15296

ALS DE FORENEDE MINERALVANDSFABRIKERS MINERALVANDE

GØR DERES BESTILLING NU PR.
TLF. CENTRAL 6071

Vognene kører overalt — Varerne er frit leverede

KORPSET RUNDT

1. Rønne Trop har tilbragt en fornøjelig Sommerlejr paa Sjælland og Møn.

Københavns og Frederiksberg Distriktet holdt Lejrbaal i Dyrehaven d. 21. og d. 23. August. 1500 Spejdere og 4—5000 Tilskuere var samlet om Baalet begge Aftener. Særlig Baalet om Søndagen var godt.

Vesterbro Divisionen har afholdt en vellykket Svømmeturnering i August. Her er Resultaterne: 25 m: 1. Aldersklasse (under 13½ Aar). 3. Vesterbro Trop, Ib Elander, 16,3 Sek.

50 m: 2. Aldersklasse (13½—15 Aar). 1. Vesterbro Trop, Kurt Scott Nielsen, 47,9 Sek.

50 m: 3. Aldersklasse (15—16½ Aar). 1. Vesterbro Trop, Erik Mogensen, 46,2 Sek.

100 m: 4. Aldersklasse (16½—18 Aar). 1. Vesterbro Trop, Per Mortensen, 1 Min 51,1 Sek.

100 m: 5. Aldersklasse (over 18 Aar). 3. Vesterbro Trop, Hans Rasmussen, 1 Min. 20,2 Sek.

Holdkapsvømningen (1 fra hver Aldersklasse): 6 Vesterbro Trop ved: Jørgen Christensen, John Hover, Mogens Eriksen, Erik Gamst: 4×50 m paa 3 Min. 0,0 Sek.

Nr. 2: 1. Vesterbro Trop: 3. Min. 1 Sek.

Aabenraa-Spejdernes Orkester har været Gæster i Militærlejren Syd for Aabenraa, hvor det har underholdt Soldaterne.

Som Folge af den nye Distriktsordning for København og Frederiksberg er 3. Absalon Trop, Flok og Rovers udtraadt af Frederiksberg-Absalon Divisionen og gaaet over i Østerbro Divisionen pr. 31. Aug. 1936. Troppens Styrketal var denne Dato 54 Korpsmærker.

Troppens gamle Lokale er blevet nymalet og til Dels ombygget og frembyder et hyggeligt og vel egnet Samlingssted for Troppens Spejdere.

Ligeledes melder Troppen om en ovenud vellykket Sommertur til Bornholm.

De gule og grønne Spejdere i Graasten bragte Lobesedler ud i hele Byen med Meddelelse om, at alle Forretninger var lukket fra Kl. 9 til 11 — den Dag Kronprinsparret ankom.

ØST—VEST - ÆSKEN BEDST

FORTÆLLING AF KNUD OVERS

At Karl og Egon er Fætre, skyldes vel nærmest det Tilfælde, at Karls Moder er Søster til Egons Fader.

Men at de to Fætre opdrages samme Sted, er en Sag for sig, og kan kun forklares paa den Maade, at Karl, der for mange Aar siden mistede sin Fader, er en vilter Krabat og ikke let at styre — og da Egon er eneste Barn, fandt man ud af, at det maatte være til fælles bedste, at de to Drengene blev opdraget sammen.

Egons Fader er Ritmester — Ritmester Borch — en god, men streng Fader, der paa bedste Maade søger at vække saa mange gode Interesser som muligt hos de to haabefulde Poder. Men det er ikke altid let; man skal helst være belastet med stort Taalmod — for Egon og Karl er lige gamle, lige kaade og glade og faar paa denne Maade en Del ud af den Tilværelse,

de fleste Mennesker klager saa meget over.

Selvfølgelig er det et Plus for de to Drengene, at Ritmester Borch bor paa en Kaserne, idet der her findes mange interessante Ting, der kan optage enhver rask Dreng. Her findes Vaabensamlinger, store og flotte Samlinger — Pistoler, Revolvere og Geværer, der findes næsten ikke det Skydevaaben, der ikke er repræsenteret i én af Samlingerne. Hver Dag færdes Drengene blandt Soldater, og Ritmesteren har sin egen Livvagt, hvem kan prale med det

De to Fætre har Lejlighed til at ride, hvilket de naturligvis benytter sig rigeligt af — og efterhaanden har de opnaaet en saadan Færdighed i Ridekunst, at man skulde tro, de var født paa en Hesteryg.

Men det bedste ved det hele er, at der et godt Stykke fra Kasernen ligger en lille Sø, om-

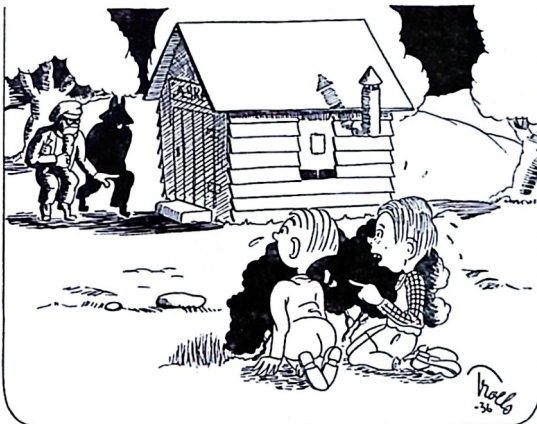
givet af en Lund, og gemt bag store Træer har Ritmester Borch ladet opføre en lille Hytte, som staar til de to Drenges fulde Disposition.

Drengene har fra første Færd gjort Hytten til fast Opholdssted hver Lørdag-Søndag, hvor enhver af deres jævnaldrende Kammerater er velkommen.

Hytten er døbt »Æsken«, et vittigt Paafund af de gæve Gutter, der bestemt mente, at deres fælles Bo skulde have et originalt Navn. Men

var Navnet paa Hytten originalt, saa var den indre Del af Hytten ikke mindre seværdig — præget af 5 Drenges fantasifulde Paafund. F. Eks. var Loftet prydet med en Inskription, der lød:

»Vær velkommen,
du gæve Gut,
vi hilser dig med
vor Salut:
i Nord og Syd —
i Øst og Vest,
i »Æsken« er der
allerbedst.«

To Mandsskikkelser dukker op — — —

Og i en Krans

udenom »Velkomsthilsenen« stod der: »Det er forbudt at gynge i Lampen«. Paa den ene Væg var der en ny Inskription: »Skildpadden er løs efter Mørkets Frembrud«.

Lige overfor paa den anden Væg kunde man læse følgende: »Spytning paa Kakkellovnen er strengt forbudt — Overtrædelse heraf straffes efter Lovens § 15, der hedder: Hurtig Udsmidning.«

Det var fem ikke helt almindelige Drengene, der tog Ophold i »Æsken« næsten hver Week-end.

— — —

Det er Lørdag Eftermiddag — Egon og Karl er paa Vej ud til »Æsken«, hvor de sammen med deres Kammerater vil se at faa en rigtig sjov Week-end sammen. Men paa dette Tidspunkt vidste de ikke, at deres Ophold i »Æsken« vilde

Spejderhat gratis

renser og presser vi ved Indlev. af Garderobe i vore Forretninger.

Habit renses og presses 2 Kr.
 " kem. renses og presses 5 Kr.
 Kjoler " " " fra 4 Kr.
 Hat " " " 1.00, 1.50 Kr.

Kunststopning, Farvning og Reparationer udføres.

Gaderobe- og Hattepressen

Lyngby Hovedgade 43	Lyngby 1395
Søborg Hovedgade 62	Søborg 1102
Lyngbyvej 25 B.	Ryvang 4979
Frederiksborgvej 178	Søborg 1102

H. Ankersen. Ring til os. Bil overalt.

Det smager efter mere —
 Og lad dem blot spise det.
 Thi Høegh's danske Lakrids-
 konfekt er ikke alene lækker,
 det er altid friskt og det er
 sundt. Naar Børnene vil have
 søde Sager, saa kan De ikke
 give dem noget bedre end
 det gode danske

HØEGH'S
LAKRIDSKONFEKT

Kjøbenhavnske
 Bagermestres

Nye Rugbrødsfabrik Akts.

Heimdalsgade 29-31
 Central 15.321

blive mere usædvanligt, end de nogensinde havde tænkt sig.

Dog allerede ved Indgangen til »Æsken« blev de klar over, at der var Spænding i Luften. De saa nemlig straks, at der havde været Besøg af uvedkommende Døren stod aaben paa vid Gab.

»Hvem i hede Hule har tilladt sig at aflægge vor Hytte et Besøg?« tog Egon til Orde.

»Ikke godt at vide,« svarede Karl. »Men lad os gaa indenfor og undersøge Sagerne.«

»Nej, vil du bare se,« udbrød Egon. Han fo'r hen til den ene Væg og pillede et Papskilt ned.

»Se her ...!«

Begge Drengene læste:

— Vê jer, som bor i denne »Æske«,
 vi vil jer snarligt gennemtæske.

»Usch ... daarlig Vittighed, hva' Egon? — Men hvem mon det kan være?«

»Véd det ikke, ogsaa lige meget — lad dem komme, og de skal faa en varm Modtagelse.«

»Selvfølgelig — men véd du, det er alligevel mystisk. — Jeg gad vide, hvem der kan være saa fræk og bryde ind og ... vil du nu se ...? Min-sanden om de ikke ogsaa har bælget Kaffe i sig.« Egon raabte ude fra Køkkenet, hvor han havde opdaget to Par Kopper, i hvilke der fornylig havde været Kaffe.

»Det er vel nok skrappt,« fortsatte Egon, »at de ikke engang har gjort sig den Ulejlighed at vaske Kopperne af.«

»Naa, ja, hvorfor ikke ... men lad os hellere undersøge hele Huset, det kunde jo være, at vi fandt ét eller andet, som kan føre til en Op-klaring.«

Undersøgelsen af Huset gav imidlertid intet Resultat.

Efterhaanden som Tiden gik, arriverede Kammeraterne — og da alle var samlet, blev det mystiske Besøg diskuteret. Hver især havde sin Mening om Sagen. Nogle mente, at det maatte være jævnaldrende Drengene, som forsøgte at lave Grin med dem andre, at det lige saa godt kunde være voksne Mænd. Resultatet blev, at de i Nat vilde skiftes til at holde Vagt.

— — —

Klokken var ca. 11 — endnu var der ikke sket noget. Walther, en lille fregnet Fyr, der holdt Vagt sammen med Egon, sad og skuttede sig; Aftenluften var en Smule kølig. De sad et Stykke fra Indgangen til »Æsken« — inde i et tæt Buskads, saaledes at ingen kunde se dem, medens de derimod havde fri Udsigt til alle Sider. »Ærligt talt, Egon saa synes jeg ikke,

vi behøver at holde Vagt. For der kommer saamænd ingen.»

»Sludder — vil du da have, at vi uforberedt skal lade vor Hytte besøge af Folk, der ikke har noget som helst at gøre her.»

»Nej, men jeg fryser, Egon jeg synes, her er saa koldt.»

»Sølle Skrog. Vil du have din Seng herud? — Eller vil du have min Tilladelse til at gaa i Seng?»

»Nej, du, det var ikke saadan ment»

»Naa?»

De sad og sludrede en Stund — og pludselig lød der sagte Fodtrin. De blev begge tavse Walther greb fat i Egons Arm.

»Stille,« formaner Egon. »Ikke en Lyd»

Længe varer det ikke, før to Mandsskikkelser dukker op. De er laset klædte — og hver især har en Kasket trukket ned i Panden — skumle Fyre at se til.

Egon og Walther tør knapt trække Vejret — Egon holder krampagtigt fast i Walthers Arm. Skikkelserne er nu saa tydelige, at der absolut ikke er noget at tage fejl af forsigtige som Katte sniger de sig hen til Indgangen, af og til spejder de rundt til alle Sider for at være sikre paa ikke at være opdaget.

Egon har mest Lyst til at fare op og vække de andre, men mener alligevel, at det vil ødelægge for meget. For, trods alt, hele Mandskabet skulde sagtens kunne klare de to Fyre. Det gæl-

Drenge og Piger — bed' Mor om

Tomp

PAALEGS-CHOKOLADE
i den landskendte Rugbrødsform (opfundet og mønsterbeskyttet af TOM)
Nydtes af alle som det bedste Paa-
læg og som den reneeste og fineste
Spisechokolade.

5
i Pakken Plader
25 Øre

Købes om og om igen!

Hvad i Ungdomsaarene nemmes i Alderdommen ej glemmes

DERFOR

er det i Spejdernes Magasin
De skal avertere. — Det læses af den Ungdom, som er købedygtig om faa Aar.
Henvend Dem til Korpsets
Annoncebureau om Priser.

der blot om at holde Hovedet klart og ikke tabe Fatningen.

Nu var Mændene allerede ved at bryde Døren op — da Walther med ét kom til at sparke til en Gren, som i den stille Aftentime lavede et mægtigt Spektakel.

Virkningen udeblev ikke. De to Mænd vendte sig brat om og stillede sig op i Angrebsstilling parate til at modtage enhver, der vilde gøre Forsøg paa at standse dem i deres Arbejde.

»Dit Skvadderhoved,« raabte Egon rasende. »Nu har du ødelagt det hele. Men kom — vi har kun eet at gøre vi maa fare paa dem« Det var lettere sagt end gjort. De to Mænd var høje og kraftige og kunde i en Haandevending ordne Egon og Walther. Det blev derfor ikke til nogen langvarig Kamp begge Drengene blev lagt til Jorden i Løbet af kort Tid.

Spektaklet vækkede imidlertid Kammeraterne, som nu kom ud af »Æsken«, mere eller mindre paaklædte — og saa kom der Gang i Kludene. Der opstod en drabelig Dyst — snart fløj én, snart en anden af Drengene gennem Luften. Men til Trods for, at Mændene var stærke, lykkedes det dog de fem Drengene at faa bundet og bastet den ene af Mændene den anden saa sit Snit til at flygte.

Drengene bar deres Offer ind i »Æsken« — og snakkede, forpustede som de var, om den mærkelige Hændelse. Man raadslog om, hvad man skulde stille op med Fangen. Men i det samme lød der vilde Hyl udenfor de fo'r alle hen mod Døren og havde nær sat sig paa Bagen af Forskrækkelse en Mængde Spejdere viste sig og styrtede et Øjeblik efter ind i »Æsken«.

»Hvad i Alverden skal det betyde?« spurgte Egon, som hurtigt genvandt Fatningen.

»Ikke andet, end at I lige saa godt straks kan løse jeres Fange!« lød Svaret.

»Hvad mener I?«

»Kun dette, at det hele er Spøg fra vores Side men lad os afbryde al Diskussion nu og indbyde jer alle til et Lejrbaal, som vi afholder her i Nærheden.«

— — —
Noget senere flammede et lystigt Lejrbaal i den stille Nat. Omkring Baalet sad Egon, Karl og deres Kammerater sammen med Spejderne, der havde indbudt dem til Kaffe og hyggeligt Komsammen. »Maa jeg have Lov at give jer en Undskyldning — fordi to af os har været saa fri at invitere os selv paa Kaffe i jeres Hytte. Vi vaskede med Vilje ikke op efter os, og jeg skal nu give jer Forklaringen. Tilfældigvis kom vi i Gaar forbi jeres Hytte, og da vi var tørstige,

gik vi ind for at bede om at faa noget at drikke. Hytten var imidlertid tom, og da Døren stod aaben, tillod vi os at se ind og opdagede ret hurtigt, at den tilhørte en Flok af raske, men glemssomme Drengene. Husk altid at lukke af efter jer, naar I drager afsted. Enhver kunde løbe med hele Inventaret

Da vi alligevel skulde have Natovelse — eller rettere en Slags »Forbryderjagt«, besluttede vi samtidig at aflægge jeres Hytte et Besøg. Vi vilde gerne se, om der var noget ved jer, — og jeg maa tilstaa, at I slaas udmærket. Min Kompliment! Vi kunde godt li' at have noget mere med jer at gøre.«

Egon besvarede Talen og udraabte et Leve for Spejderne, — selvom de havde forstyrret Natteroen. Og saa gik Sludren med Udveksling af spændende Beretninger om Oplevelser og Eventyr

Ved det flammende Baal voksede et nyt Kammeratskab frem, — og i den Nat fik Troppen 5 ny Spejdere.

**Gør du hver Dag
en good-turn?**

Det Danske Spejderkorps

Studiestræde 30, Tlf. Byen 8410.

Korpskontor:

Kontortid 12—17, Lørdag 12—14,

Mandag 12—17 og 19—21.

Giro 2284.

Spejdernes Magasin:

REDAKTION:

Landsretssagfører Tage Carstensen,
Frederiksholms Kanal 18, K.

Officielt Depot:

Det Danske Spejderkorps' Depot,
Skundergade 27, K.

Nordisk Spejdersport:

(Førerbladet)

REDAKTION: Ingeniør Ove Holm.

Ekspedition: Korpskontoret.

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri,
Pilestræde 52, Telf. 4619 og 13318.

ANNONCEKSP.: Fru M. Helmarth,
Kalvebod Brygge 2, 2. Telf. Byen 8630.